

„UCIGAȘII SE ADAPTEAZĂ ECONOMIEI DE PIAȚĂ“

La un an și nouă luni de la Revoluția din decembrie, aceeași întrebare dureroasă ne macină: cine a tras în noi? Răspunsul pare a fi foarte aproape, îi simțim prezența în aer, dar parcă tocmai el ne ține legați la ochi. Toți dorim un proces de proporții istorice, nimeni parcă nu se simte cu musca pe căciulă, fiecare a făcut ceva în numele Revoluției! Este strigător la cer cum unii care au ucis, indiferent pe cine, au devenit eroi! Este strigător la cer faptul că victimele proveneau dintr-o singură tabără, din cea a noastră, a celor mulți, care nu am ucis, ci am ținut piept gloanțelor.

Recentele imagini tv despre Revoluția noastră au făcut loc unui comentariu care ne-a pus pe gânduri: „Ucigașii din Decembrie se adaptează acum economiei de piață“. Nu știm cine au fost ucigașii, dar știm ce fac ei acum! Morții noștri se zbat în mormint, nu-și găsesc tihna de veci, iar teroriștii sînt printre noi! Ei au uitat tot, trăiesc acum pe picior mare. Noi nu vom uita!

Ar trebui să scriem cuvinte frumoase acum, la un an și nouă luni de la Revoluția care se voia aducătoare de bine. Dar metoda a fost compromisă atunci cînd pînă și

din „împlinirea unui an de la săparea nu știu cărui șanț“ se făcea aniversare națională și unii serveau șampanie din pahare de cristal cu acest prilej în timp ce cei mulți se uitau la televizor și nu le venea să creadă că nu se poate să fie și altfel!

Ne e greu sufletul și nu putem scrie cuvinte frumoase despre Revoluție, azi cînd pînă și eroii de atunci sînt aproape uitați! Și chiar dacă, pentru un moment, cineva își aduce aminte și le întinde un deget, ca din senin pică alte „măsuri radicale“ care le fac imposibilă pînă și cumpărarea unui medicament pentru durerea de cap. Pe undeva se pare totuși că ne ajută lipsa banilor, că dacă i-am avea, am intra în localuri de lux, și cine știe cu cine ne-am trezi față în față, ca atunci, în decembrie, cînd noi eram cu piepturile goale... Pînă cînd vom mai răbda acestea?

Copilul născut atunci, în decembrie, a ajuns acum la vîrsta cînd pune cele mai simple întrebări. Peste încă vreo cîteva luni, cînd ne va întreba lucruri mai puțin plăcute, ce îi vom răspunde? Gîndiți-vă bine, el nu crede că noi nu știm...

Gabriela BALAN

Măria Ta Domnule Public!

Iată-mă nevoit să mă adresez către Tine în scris, Tu care ești singura mea rațiune de a fi, și către care se îndreaptă pururi dorul meu.

Nu credeam că ceea ce nu s-a întimplat în perioada trecută, și de care ne-a fost permanent teamă, să se întimplă acum — Teatrul închis în orașul care a avut primul teatru de pe teritoriul României!

Voi cei care ați ris cu noi în atîtea momente cînd ne era tuturor greu, voi cei care ne-ați ascultat pe scenă, pe strunguri, în hale, în piețe sau pe stadioane, voi pentru care tremurăm de emoție în eulise, vrem să înțelegem, închiderea teatrului înseamnă cel mai mare atentat la libertatea Dumneavoastră. Dacă astăzi acceptați ca o parte din suflet să vă fie amputată, mîine

cînd vi se va tăia o altă bucată veți fi deja obișnuiți și resemnați cu această operație.

Dragi sibieni, mai aveți cît de cît un dram de orgoliu în voi? Ce fel de sibieni sînteți? Cum acceptați ideea ca Tg. Mureșul să ne facă propunerea să ne mutăm cu toată trupa la ei — căci ei au teatru? Unde e orgoliul cetății care n-a fost niciodată cucerită și care odată rivaliza cu Viena? Oare conducătorii vremii n-ai acestui meleag binecuvîntat de Dumnezeu să nu înțeleagă că se află acolo pentru a sluji urbea și nicidecum spre a-și satisface dorința de putere, suficiența și bunul plac?

Haideți să le-o reamintim sau să punem alții care știu asta: „Teatrul sibian o falsă problemă“?

Învît pe cei care gîndesc astfel să meargă în Cluj, în Iași, în Tg. Mureș, în Craiova, în Focșani chiar și să privească eu bunul simț al trecătorului obișnuit măcar, nu eu privirea vizionară a conducătorului, la lăcașurile care adăpostesc teatrul.

(continuare în pag. a IV-a)

Constantin CHIRIAC
— actor —

CUGETUL ZILEI

Nu trebuie să vorbim frumos despre lucruri urîte. EURIPIDES

Încă o grevă a foamei

Cititorii noștri își amintesc desigur (pentru că mulți au fost atunci sufletește și material, în limita posibilităților, alături de d-na Rafila Moldovan și cei 4 copii ai săi) drama prezentată de noi cu cîteva luni în urmă.

(În urma procesului de divorț, soțul a obținut (!) locuința pe care s-a și grăbit să o vîndă, lăsîndu-și copiii în voia sorții).

Cu toate că C.E.C.-ul, Sucursala județeană Sibiu, prin adresa nr. 11460 din 17 sept. 1991 a comunicat că „unitatea nu a fost citată în vederea evacuării silite a apartamentului“, iar Procuratura Generală, Direcția a III-a, prin adresa nr. 16919/4027/91 din 18 septembrie a comunicat că s-a suspendat pînă la data de 15 noiembrie '91 executarea sentințelor de evacuare, lucrurile nu și-au intrat în făgașul normal, pentru că „noii proprietari“ nu-i dau liniște doamnei Moldovan, care pe deasupra plătește ratele și cheltuielile pentru apartament!

În condițiile acestea, doamna Rafila Moldovan declară GREVA FOAMEI împreună cu cei 4 copii.

Ultima oră

Marți, 24 septembrie 1991, aflăm de la Consiliul Britanic București, că Festivitatea de inaugurare a Centrului Britanic Sibiu va fi onorată de prezența Excelenței sale dl. Michael Atkinson — Ambasadorul Marii Britanii la București.

Oameni buni, lăsați aceste suferințe să-și găsească liniștea. Țineți cont că greva foamei reprezintă soluția extremă, cînd cel disperat și-a pierdut orice nădejde!

Gabriela BALAN

Astra și Academia Română (II)

„N-AM MERITAT ONOAREA CEA MARE...“

Să citim împreună cu emoție și respect aceste rînduri pe care le reproducem pstrînd grafia autorului:

„Prea Stimați Domni! În 1876, va să zică cu 32 ani mai înainte, am luat parte la adunarea generală a ASTREI din SIBIU și trei ani mai tîrziu la cea din SIGHISOARA. La adunarea cea din urmă mi s-a făcut chiar însemnata onoare de am fost ales de membru onorar al acestui institut cultural.

Socotind rezultatele muncii ce a obținut, și încă în împrejurări atît de grele „Asociațiunea“, mă simt mîndru făcînd parte din dînsa.

Un lucru numai amărește bucuria mea, este gîndul că nici cu 30 de ani mai înainte n'am meritat onoarea cea mare ce mi s-a făcut și că nici de atunci încoace după

atît amar de vreme, n'am făcut pentru limba română ceva de Doamne ajută“. Să întrerupem pentru cîteva momente înșiruirea acestor gînduri: te întreb, oare numai spiritele cultivate sînt înzestrate cu darul (harul?) bunului simț cultural, dublat de cel politic? („împrejurări atît de grele“ — vezi Românii transilvăneni și dualismul austro-ungar). Întrebarea nu este de loc retorică, dacă ne gîndim la prezent. „Au prezentul nu ni-l mare? N-o să-mi dea ce o să cer? (Eminescu — Scrisoarea III).

Să dăm curs din nou acestor rînduri — gînduri minunate: „Dacă ar fi fost cu puțință ca în pozițiunea mea de profesor să nu mă îndeletnicesc decît cu lucruri, pentru care simțeam o adevărată tragere de inimă, atunci de bună seamă slabele mele puteri le-aș fi fost întrebuițat numai și numai pentru studierea limbii române, acelei limbe, care în produsele muzei poporame îmi plăcea într-atît, încît mi se părea, că nu se poate ceva mai frumos, pe fața pămîntului. Am de gînd, într-adevăr, ca de acum înainte (...) în ce privește filologia romanică, să nu mă ocup decît cu limba română, pentru care de 35 ani am atîta trageră de inimă“.

(continuare în pag. a II-a)

Dorin GOGĂLEA

„Turnul archebuzierilor. Fragmente din zidul Cetății Sibiuului. Foto: Iulian PREDA“

Într-o intersecție — teatrul

După originala noastră economie de piață urmează potopul! Aceiași oameni care pînă ieri ne-au cenzurat ideologie, ne cenzurează acum economic. Instituțiile de cultură, rămase bugetare, sînt în preajma închiderii porților. Din lipsă de fonduri! Prima sacrificată este tocmai aceea care dă expresie identității și libertății creatoare a unui popor: cultura. Statul nu mai sponsorizează gratuitatea, finanțată înainte ca instrument de propagandă, vitală însă în aceste vremuri înșănătoșirii noastre morale, spirituale. Dar nici originala lege a privatizării nu prevede societăților comerciale interesate poate de-a-și sporii prestigiul printr-o binefacere pentru cultură, o reducere de impozit ca-n țările civilizate.

Sibiul, în ciuda unei tradiții culturale de renume european, pare azi total indiferent față de soarta instituțiilor lui culturale. Tot mai mulți ochi de întreprinzători economici stau la pîndă în preajma lor, doar, doar se va ivi ocazia de-a convinge autoritățile că este mai rentabil să deschidă în spațiul sfințit de cultură un *boutique* (românizat, *butic*) sau o *dușgheană* (și mai rentabilă!).

Într-o intersecție a unei șosele europene care traversează orașul se află clădirea, modestă față de „măreția” cîtororor ceaușiste din jur, a Teatrului de Stat din Sibiu. Noua administrație nu se grăbește să-i schimbe înfăți-

șarea. Mai mult, fondurile alocate sînt — vorba lui Caragiale — sublime, dar lipsese..., în-cît instituției îi este imposibil să funcționeze. Tocmai acum cînd în fruntea ei s-a întors regizorul, izgonit altădată de autoritățile comuniste, care a cucerit o faimă europeană, Iulian Vișa. Acestui om care nu s-a întors cu alt scop decît de-a ridica nivelul profesional și prestigiul teatrului unde și-a început cariera, i se răspunde azi ca și altădată repetatelor apeluri (din presă sau la televizor) cu care ne solidarizăm în semn de protest față de atitudinea irresponsabilă a autorităților schimbate doar cosmetic la față.

Într-o intersecție a unei șosele care duce spre Europa, un om vrea să re-înălțe, ca-n cea mai veche și autentică democrație, a Greciei antice, teatrul în centrul cetății. În timp ce autoritățile au locuri rezervate încă la peluza stadionului de fotbal...

Dacă vrem cu adevărat să devenim o democrație europeană, a cărei implicare nu poate trece decît prin cultură de cel mai înalt profesionalism, este vremea ca nu el să asculte de meschine justificări economice, ci el, regizorul care știe bine ce face, să fie ascultat și ajutat.

Dumitru CHIOARU,
redactor șef — revista „Euphorion”

ASTRA ȘI ACADEMIA ROMÂNĂ (II)

(Urmare din pag. I)

„CA ÎNTRE NISTE FRĂȚI DE SINGE...”

„(...) Cât de fericit aș fi dacă s-ar putea să mai petrec încă o dată în viața-mi în mijlocul Românilor, să mai văd locurile unde am petrecut niste momente fericite nu ca între străini ci ca între niste frați de singe...”

Să-mi fie deci iertat ca eel puțin în modul acesta din depărtare mare, chiar din fundul țării Cehului, să Vă trimit salutarile mele cele mai cordiale și urarea sinceră ca ASTRA să iee un avînt tot mai mare spre folosul neamului român și al frumoasei limbii române:

Să trăiască

Să-nflorească
Printre valuri
Să răsbească
Viața lungă
Să ajungă
Fie-i plină
A sa pungă!

Vă rog Domnilor, să primiți o stringere de mînă frătească, POTSTYN, 5 august 1908. Dr. Ioan Urban Jarnik, profesor la Universitatea din Praga.

Apariția volumului „Doine și strigături din Ardeal” a reprezentat în activitatea Academiei Române un moment de schimbare a atitudinii față de tezaurul folcloric național. Într-o recenzie apărută în „Telegraful Român” din Sibiu, 33 (1885), nr. 135—136, este sesizat faptul că: „Acade-

mia Română a priceput însemnătatea de căpetenie ce are și va avea studiul limbii din poeziile și din proza literaturii populare” (Ionescu — Gion). Raportul pozitiv redactat de Vasile Alecsandri despre carte avea să inaugureze prima culegere de folclor românesc apărută sub egida Academiei, preocupare devenită constantă ulterior. În lucrarea enciclopedică „Magnum Etymologicum” ilustrul B.P. Hașdeu citează din culegere de 285 de ori.

ASTRA ȘI ACADEMIA ROMÂNĂ au construit, prin colaborare și deschideri reciproce, punți trainice de legătură spirituală atît de necesare pentru marile evenimente istorice ce aveau să urmeze.

O BISERICĂ ORFANĂ (I)

Într-un lăcaș de rugăciune, oricare ar fi Dumnezeu căruia i te rogi, lumina pătrunsă cu greu prin deschiderea ferestrelor înguste transfigurează chipurile credincioșilor umplîndu-i de harul divin iar timpul pare oprit în veșnicia clipei de reculegere. Icoanele și candelabrele, oamenii și stratele se înalță împreună cu murmurul rugăciunilor spre golul din cupolă. Biserica — navă a credinței, biserica — trupul Mîntuitorului împietrit

pe cruce plutește, insuflită de căldura sufletelor spre nemărginire și nemurire, spre ademenitoare viață din Eden. Dragostea față de Dumnezeu topește chinurile întrebări, intoleranța și ura, ignoranța și nepăsarea.

Biserica este o oază de liniște în tumultul vieții zgomotoase, un moment de eternitate într-o lume care galopează nebunește spre un liman iluzoriu, un loc de refugiu față de agresivitatea unei omeniri dominate de patima banului, este Totul într-o lume a nimicului. Ferice de popoarele și conducătorii care elădesc biserici. Istoria îi va pomeni cu recunoștință iar orgoliul le va lumina calea. Fericiți și cinstiți de urmașii lor vor fi acei care se vor îngriji de soarta bisericilor, de calea credinței!

Cuvintele par a fi eborite din cronicile vechi, dintr-o lume a creștinismului pur, ireal, iluzoriu...

De ce există astăzi, oare, atîtea biserici în paragină, înegrite de fumul flăcărilor, dărîmate fără menajamente sau distruse prin nepăsare, profanate prin fapte sau cuvinte murdare, ridicate în pripă, fabricate în goana lămuririlor mărunte? Lîngă bisericile cuprinse de ape murdare și urît mirositoare, de mușce și întinerie, înfloresc

D-ale teatrului

Iancu Brezeanu și bustul

Iancu Brezeanu și Constantin Nottara au fost singurii societari ai Teatrului Național din București la timpul lor, merite obținute pentru lunga lor carieră pe scenă, cît și pentru marile lor talent, creînd roluri care au fost neegalate, ridicînd spectacolele în care jucau la un nivel artistic deosebit, apreciate de cronica timpului ca spectacole de talie europeană.

Marieta Sadova, care a fost eleva lui Constantin Nottara, cea care a pus în scenă „A pus de soare” la Teatrul Național din București, îmi povestea că după spectacolul de matineu, duminică, cînd treceau cei doi corifei Constantin Nottara și Iancu Brezeanu pe Calea Victoriei spre casă, oamenii care își făceau plimbarea, cînd îi vedeau pe cei doi societari, coborau de pe trotuar salutîndu-i cu mare respect.

Iancu Brezeanu juca dramă și comedie la fel de bine, el fiind creatorul cetățeanului turmentat din „O scrisoare pierdută” și Ion din „Năpasta” ale lui I.L. Caragiale, roluri care i-au adus faimă făcîndu-l celebru și exemplu de urmat pentru cei mai tineri, care îmbrățișau arta scenică. Era iubit de public și de prieteni, nu numai pentru marile lui talent, ci și pentru duhul lui plin de haz, pentru verva-i recunoscută cu care povestea întâmplări din viața actorilor și nu numai din lumea teatrului, gustate cu multă plăcere de cei din jurul lui, cîteodată terminîndu-se și cu un duel de replici în care maestrul nu se lăsa păcălit, avînd replică pentru toți, fiind de neînvinș.

Printre altele, povestea prietenilor lui la Copsa despre o dispută pe care o avusesse cu un ministru care venea din cînd în cînd la teatru, aducînd critici unui spectacol în care îl văzuse pe maestrul, vrînd să-i impună părerea lui de amator de pe poziția lui de ministru, lucru care l-a supărat pe nenea Iancu, care i-a tăiat-o scurt la telefon:

— Ascultă domnule, oi fi dumne-ta ministru, dar eu am jucat și împărați!

Dacă vă veți duce la Sinaia, veți găsi în parculețul din fața Cazinoului, bustul maestrului Iancu Brezeanu, înălțat pe soclu de mai marii orașului în semn de prețuire, o-noare pe care n-a avut-o un alt actor în viață, ci numai scriitorul Victor Eftimiu, care și-i l-a ridicat singur în fața casei din spatele Cîșmigiului, fiindu-i teamă că posteritatea îl va putea uita.

Cum la alegeri se schimbau guvernele, se schimbau și perfecții județelor, lucru care s-a întîmplat și în județul Brașov; noul prefect al județului venînd în inspecție și la Sinaia însoțit de primar și de alte notabilități, a trecut și prin parculețul de vizavi de Cazinou și văzînd bustul maestrului, îl întrebă pe primar:

— Cine-i asta domnule primar?

Primarul i-a răspuns că este Iancu Brezeanu, marele actor al Teatrului Național din București, însă prefectul care nu prea auzise de faima lui Nenea Iancu, poate și cu puțină invidie zice:

— Dă-l jos de pe soclu și aruncă-l într-o magazie!

(Și primarul neavînd înco-tru s-a executat).

Iancu Brezeanu auzind de întîmplare, îi telefonează primului ministru, fără să pară supărat pe povestea cu prefectul, spunîndu-i, printre altele, primului ministru, care îl aprecia pe marile actor:

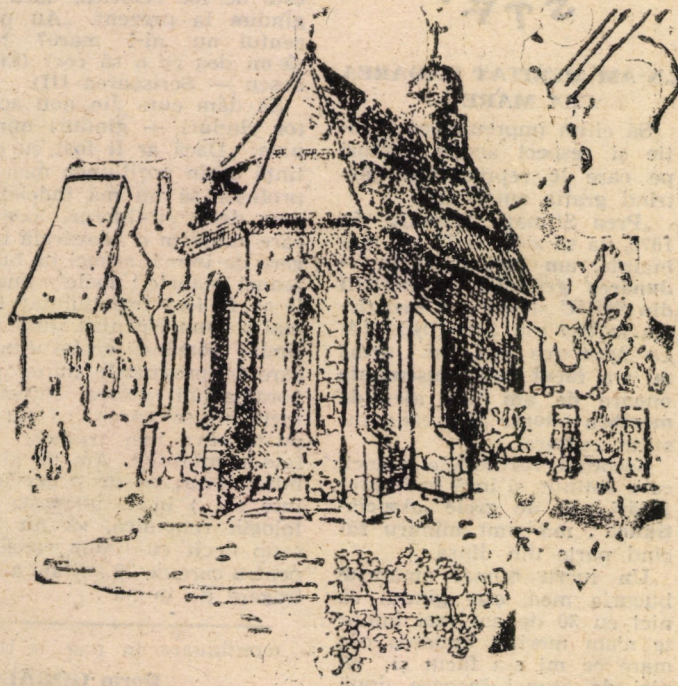
... Domnule ministru, nu mi-e că m-a dat jos de pe soclu, că eu sînt pe soclu dar ceea ce m-a supărat mai mult, este că m-a aruncat într-o magazie cu cărți și cu dosare și eu aș fi vrut să mă arunc într-o pivniță cu boloboace de vin, (căci să vă spun drept maestrul era bun prieten și cu zeul vinului) cu grecul... cu zeul Bachus”.

Actorul Paul MOCANU

Concert

După ce marți, 24 septembrie, în cadrul Festivalului „George Enescu” au concertat pe scena Ateneului din București, joi, 26 septembrie în Salonul Palatului Brukenthal, „Solisti Varșovieni” (Concerto Avenna) vor susține la ora 19.00 un concert al cărui program cuprinde: W.A. Mozart — Mica serenadă în sol major; Britten — Simfonia simplă; A. Vivaldi — Anotimpurile (pentru vioară și orchestră). Solistă: Zyta Piekowska-Andrejewska. (M.G.)

P.B. MUNTEANU

„Biserică de altădată”

Grafică de Ștefan ORTH

Conflictul săcelenilor cu o mentalitate apusă

(urmare din numărul trecut)

Mi-a fost greu să port o discuție civilizată cu soții Simionescu pentru că replicile lor favorite sunau cam așa: „Nu dăm relații”; „Dacă vrem noi ocupăm toată casa parohială”; „Informați-vă la Biblioteca Națională despre cărți”; „Relații nu dă decât Biblioteca Națională”. Soția a adus la un moment dat din casă niște acte înfite bine la păstrare, învelite în ziarul „Azi” (la radio vorbea Ilescu și dumneaei era entuziasmată), dar soțul, mai reticent, nu i-a permis să mi le înmâneze.

Și eu, ca ziaristul de la Tineretul Liber, am reușit totuși să smulg niște vorbe de la dl. Simionescu: „De 25 de ani lucrez numai cu cărțile. La Săcel e un depozit al Bibliotecii Naționale, cercetat în timpul verii de delegații bibliotecii. Sint cărți de patrimoniu provenite din dispersarea depozitelor din București, strategie (din '59-'91). Noi am înzestrat bibliotecile distruse, sintem rezervă națională de carte, 15 exemplare din tot ce se tipărește într-o mod gratuit în depozitele noastre. Orice nemulțumire trebuie discutată cu Biblioteca Națională de la București, care mă tutelează.

Sint dispus să eliberez spațiul de la Săcel, dacă mi se oferă spațiul în loc, mină de lucru, mijloace de transport” (dar ați făcut vre-un demers în acest sens? — n.n.).

Să mai spunem că acest spațiu a fost obținut cindva în vremurile odioase, într-o împrejurare tipică: primarul avea nevoie de sălile Căminului cultural din Săliște pentru nunta fiului său, așa că Simionescu a acceptat să-și mute cărțile la Săcel.

Domnule Simionescu, nici o instanță din lume nu ne poate acuza că nu iubim cărțile, că vrem să distrugem depozitele de carte, că nu apreciem munca în slujba cărții. Dar cartea, domnule, are menirea să ajungă la cititor, nu să stea ferecată cu lacăte grele. Sint mai de cărți în Casa parohială de la Săcel, ați văzut în ce stare zac, nu vă doare sufletul să le vedeți distruse?

În încheiere am ținut să cunoaștem și părerea autorităților (vă mai amintiți cuvintele domnului Ghiță Mușan, din interviul amintit, cu privire la opinia domnului Trifu Romeo de la Prefectură?). E-am solicitat în acest sens pe dl. Barbu Ștefan, vice-primarul din Săliște, care și-a exprimat opinia: „Se cunoaște dorința celor din Săcel cu privire la eliberarea Primăriei și a Casei Parohiale de aceste cărți ținute de Simionescu. Sint și cărți de valoare care ar merita puse la loc de cinste, să aibă acces oricine, iar cele care fac propagandă ideologiilor nefaste să fie duse la topit. Conflictul este între sat și Simionescu. În fond casa este a protopopiatului și dinșii ea proprietari pot să o evacueze. Eu spațiul stăm foarte rău, așa că am propus ca acele cărți să fie expuse în locuri adecvate”.

Preotul din Săcel ne-a povestit că o dată oamenii au propus să dea foaie acelor cărți. Ar fi păcat să se ajungă aici. Lucrurile mai pot fi încă lămurite, cărțile mai pot fi încă salvate.

Gabriela BALAN

Luni, 23 septembrie a.e., la sediul Crucii Roșii Sibiu (str. N. Bălcescu) a avut loc o conferință de presă în cadrul Săptămîinii Crucii Roșii, la care au participat secretarul prefecturii și președintele filialei județene de Cruce Roșie, dl. Andrei Polefka și dl. Marcel Băcilă, secretar.

Vom începe cu exemplul Crucii Roșii Norvegiene care sperăm să fie edificator. Re-

● În Moldova de dincolo de Prut: s-au trimis 2 mii de pături, 2 mii de seturi pat în valoare de peste 5 milioane lei. De menționat că este prima instituție de Cruce Roșie din țară care a trimis ajutoare în această zonă.

● În județul Timiș (în urma cutremurelor din iulie) s-au trimis 41 de corturi, 7 tone alimente, lenjerie, polivitamine, medicamente.

Săptămîna Crucii Roșii

prezentantul acestora s-a exprimat cu puțin timp în urmă: „După guvern sintem a doua putere în stat. Acest lucru se datorează faptului că la noi oamenii în loc să aștepte eu mîna în sin ceva de la noi, vin ei și ne întreabă ce pot face pentru Crucea Roșie”. La noi, din păcate trebuie să o spunem, lucrurile stau cam pe dos: fiecare așteaptă să primească dar mulți n-au înțeles faptul că în loc să irosească banii pe nimicuri mai bine dau o sumă modestă în contul Crucii Roșii. Rîndurile de față se vor în primul rînd an apel către tineri, care se pot apropia de această organizație.

Prezentăm pe scurt bilanțul participării Crucii Roșii sibieni la cîteva acțiuni umanitare care au fost datorate calamităților naturale din ultimul timp:

Restaurantul „Împăratul Romanilor” — un local luxos, de bun gust, amintindu-ne că sintem în Europa!

Foto: Iulian PREDA

● În județul Bacău s-au trimis trei transporturi, conținînd 30 tone alimente, îmbrăcăminte, 2 tone materiale sanitare și medicamente, lapte praf, ulei, orez, plus coletele strînse de la populație (peste 600, cu destinația și conținutul înscris pe cutie).

Despre acestea s-a scris la vremea cuvenită.

Există în atenția Crucii Roșii sibieni, mai multe obiective în planul de activități:

● Construirea unui sediu adecvat care va fi pus și la dispoziția Facultății de Medicină.

● Intensificarea cursului de instruire surorilor.

● Susținerea muncii cu tinerii, prin cursuri și propagandă în școli.

● Acordarea de ajutoare handicapatilor și bătrînilor la domiciliu.

● Să susțină acțiunea donării de sînge.

● Să constituie un depozit zonal pentru cazuri de dezastre.

● Să organizeze grupe sanitare pe platforme industriale.

Dintre instituțiile care au sponsorizat acțiunile Crucii Roșii, amintim: Modex, Moara Sibiu, Panificația, Baza de Aprovizionare, Fabrica de Mănuși și Ciorapi Agnita, Libertatea, I.F.E.T., spre a fi un stimulente și pentru alte unități.

În aceste zile, în cadrul Săptămîinii Crucii Roșii, bătrîni din cămine și copii din orfelinate vor primi cîteva atenții.

Gabriela BALAN

O șefă!?

Că incidentul, pe care am să-l supun atenției cititorului, nu ridică o problemă națională, e clar. Dar, că este unul dintre acelea care îți macină nervii și-ți mînfîcă zilele, nimeni nu poate contesta.

Întimplarea s-a petrecut vineri, 20 septembrie a.e. pe la prînz la magazinul „Doi-na” de pe str. Faurului. Se vindea la cale două raioane (atît la cel de brînzeturi cit și la cel de lactate) brînză topită la cutie. Și fiind un bogat și variat sortiment expus, mai concret, două feluri, am pus ochii pe BRÎNZĂ ȘVAITER cu SMINTÎNĂ și m-am așezat la coada cea mai mică.

Dar... „nimic nu este atît de ușor precum crezi”. Așa că venindu-mi rîndul am aflat că ceea ce eu solicitam tocmăi s-a terminat la raionul respectiv și că mă pot aproviziona de la raionul de alături, unde bineînțeles că se formase o coadă de toată frumusețea. „Bine, dar nu sinteți același magazin, nu aveți același inventar?” (și mai ales același interes: n.n.), am

(Continuare în pag. a IV-a)

Natalia DROG

D'ale comerțului sibian

● La magazinul Apicola de pe B-dul V. Milea se vind carburatoare de Olcit.

● La Aprozarul de pe aceeași stradă se vind umbrele de import.

● La sectoarele de lactate de la magazinele de pe V. Milea, de la Dumbrava, Central și Vinătorul nu se primesc borcane de iaurt, frișcă, sana, oamenii fiind trimiși la centrele de achiziție pentru sticle sau borcane, care în general nu au ambalaje sau sint închise.

● Separeul cofetăriei „Macul Roșu” este transformat într-un imund depozit de ambalaje. Murdăria, umezeala și igrasia îl fac să semene a peșteră.

● La florăria de pe B-dul Mihai Viteazu, colț cu str. Kolarov, de cîteva zile se vind castraveți (60 lei/kg).

(M. G.)

GHINIONUL TURNIȘORENILOR

Încă dinainte de Revoluție fusese terminată instalarea liniilor de troleibuz pe traseele Valea Aurie — Piața Cîbin — Gară și B.J.A.T.M. — Gară, în lungime totală de 47 km. De atunci au trecut aproape doi ani și pe cele două trasee nu a circulat nici măcar un troleibuz. Pentru lămurirea acestei situații am luat legătura cu S.C. „TURSIB” S.A. Dl. ing. Rada Nicolae, directorul tehnic al societății „TURSIB” ne-a informat că întîrzierea dării în exploatare a liniilor de troleibuz se datorează faptului că în timpul Revoluției a fost distrusă stația de redresare, aflată în incinta așa-numitului „Garaj al partidului”, de pe Șoseaua Alba Iulia vizavi de Autogara Turnișor. Reparația acestei stații și punerea ei în funcțiune a fost perfectată (de anul trecut) cu Antrepriza „Electromontaj” Sibiu, lucrarea fiind repartizată Brigăzii Sibiu. În urma unei serii de amînări termenul de execuție a lucrării a fost stabilit pentru luna octombrie.

O altă problemă spinoasă o constituie mijloacele de transport. Societatea „TURSIB” (pe atunci I.J.T.E.S.) a încheiat în anul 1989 un contract cu Întreprinderea „Autobuzul” București pentru livrarea a 15 troleibuze. Pînă acum „TURSIB” a primit doar... promisiunea că aceste troleibuze vor fi livrate pînă la sfîrșitul anului 1991.

Necazul este că a început să fie distrusă linia de „troleu”. La ieșirea și la intrarea din și în Turnișor, datorită unor accidente rutiere și a rea-voinței unor... necunoscuți, au fost dărîmați doi stîlpi de susținere a rețelei, conductorii s-au rupt pe două porțiuni în lungime de cca. 500 m fiecare. Conductorii trebuiesc înlocuiți, ceea ce constituie o altă problemă greu de rezolvat, dat fiind haosul din economia națională.

După cum lesne se poate observa, o problemă nerezolvată la timp, generează numeroase alte încurcături, lanțul slăbiciunilor fiind tot mai greu de sfîrșit.

Ovidiu TOMULEȚU

S. O. S. HANDICAPAȚII!

În numărul de ieri al ziarului nostru, promiteam că vom reveni cu amănunte privind situația handicapatilor.

Am aflat astfel că beneficiază de gratuitate la transportul în comun pe liniile interne doar veteranii de război, rîniții revoluției, urmașii eroilor revoluției și nevătătorii. Pentru celelalte categorii de handicapați, în momentul de față există doar o hotărîre a Guvernului, care îi scutește de reținerea impozitului pe salariu și de plata taxelor de audio-vizual. În 26 iulie 1991 Guvernul a înaintat Parlamentului proiectele a două legi: Legea privind ocrotirea și protecția specială a persoanelor handicapate și Legea privind încadrarea în muncă și realizarea de venituri de către persoanele handicapate (aceste proiecte au fost avizate de 8 ministere). Cu începere din data de 10 octombrie, acestea vor intra în discuția Parlamentului. În zilele de 20, 21, 22 septembrie a.e., la Satu Mare a avut loc o sedință, la care au participat 90 la sută din asociațiile umanitare pentru handicapați, precum și reprezentanți de la Handicap Internațional și F.I.M.I.T.I.C. (forul mondial). Studiind proiectul celor două

legi, participanții străini au remarcat faptul că sint cele mai democratice legi în acest sens din lume. Sperăm deci că ele vor fi promulgate.

Există însă și probleme mai mari. Pînă acum sediul Asociației Umanitare a Handicapaților s-a aflat temporar într-o clădire, care este a Consulatului german. Se pune deci problema mutării lor în alt sediu și li s-a acordat un spațiu în centru, care însă nu corespunde necesităților. Ca un asemenea spațiu să fie propice pentru a fi sediul Asociației Handicapaților, trebuie să îndeplinească trei condiții: 1. Să aibă loc pentru parcare; 2. Intrarea să fie la nivelul solului; 3. În interior să nu aibă praguri. Se dorește și crearea unei săli de gimnastică recuperatorie pentru care există deja dotarea. Să sperăm că handicapații neuro-motori vor găsi înțelegerea necesară la forurile competente și problema lor se va rezolva favorabil. Trebuie să ținem seama și de faptul că acești oameni greu încercați de soartă doresc și trebuie ajutați să se integreze într-o viață cit mai normală.

Marius GHEORGHIU

Mica publicitate

PIERDERE

• Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de Independența Sibiu, pe numele Sandu Vasile. O declar nulă. (4868)

VINZARI-CUMPARARI

• Vind microbuz Ford, 9 locuri, în bună stare de funcționare, pe valută, Sibiu, telefon 72793, după ora 16. (M.P.)

• Vind puf de gîscă. Telefon 34324. (4954)

• Vind magnetofon Unitra M 2405 S, sobă electrică „Vera”, vopsea erem — 25 kg. Telefon 35844. (4958)

• Vind televizoare color: Philips cu telecomandă — 65 000 lei și Philips (simplu) — 45 000 lei. Tel. 80515, între orele 8-10; 14-16. (4959)

• Vind ladă frigorifică, mare — 260 l, marca Privileg (germană). Preț 300 mărci sau lei. Informații telefon 33953. (4967)

DIVERSE

• Confectionez și montez la comandă JALUZELE pentru geamuri, orice dimensiune, rezistente, nu se decolorează la soare. Execuție urgentă. Adresați Sibiu, telefon 21872. (4957)

• Caut spațiu comercial. Telefon: 29531 sau 21750. (4956)

Societatea Comercială „Jos Vegal” S.R.L. angajează șoferi taxi cu autoturism proprii în vederea cumpărării acestora. Telefon 22682, după ora 19. (4969)

S. C. „ARARAT” SIBIU

9 Mai nr. 34

ANUNȚĂ că abonamentele pentru luna octombrie la produsele lactate se reînnoiesc începînd cu data de 24.09.1991 pînă la data de 27.09.1991. (254)

O șefă!?

(urmăre din pag. a 3-a)

Întrebat forțându-mă să-mi păstrez calmul și blestemîndu-l în gînd pe MURPHY eu legile lui, „N-ai decît să stai la cealaltă coadă”, mi-a replicat înțepată cucoana care vindea. I-am atras atenția că din motive obiective nu împărtășesem aceeași plăcere cu ea de a ne spune „tu” și m-am așezat cuminte la cealaltă coadă. Între timp cucoana de la lactate „șoma”.

Peste cîteva minute o doamnă în vîrstă o roagă pe respectiva să-i vinădă același sortiment de brînză pe care mi-l refuzase mai devreme din motive de indolență (cum se va constata de altfel). Nu știu cum a gîndit de data aceasta căpșorul dumneaei, cert este că după ce inițial a schițat un gest de refuz s-a răzgîndit și a adus de la raionul alăturat cîteva cutii din brînză gvaier. Nu-mi stă în caracter să trec o umilință sub tăcere astfel că i-am reproșat tovarășei vinzătoare servirea

preferențială și lipsa unei minime bunăvoințe în fața clienților. Știi care a fost replica respectivei? „Dacă nu știu să mă rogi frumos?”. N-a fost nevoie să-mi folosesc „dreptul la replică”. Oamenii eare asistaseră la incident i-au spus acestei cucoane (că altfel cum să-i spun) tot ceea ce merită. Și încă pe un ton civilizat.

Ar fi fost interesant de știut numele persoanei.

N-a vrut să-și deconspire identitatea. Ne-a anunțat că ea este ȘEFA.

Deci, ȘEFA unității „Doina”, persoană nepoliticoasă (și asta spune mai puțin decât aș vrea), ce-o fi vrut să spună cu: „dacă nu știu să mă rogi frumos?”. Mai mult decît să-i cer și ea să mă servească ce „pretenții” o mai fi avînd?

Cît mai cred, oare, unii vinzători din comerțul de stat că ne mai pot umili și strica zilele și așa destul de cenușii?

Au nu știu ei că-i paste o sfințită privatizare unde „clientul nostru este stăpînul nostru?”!

FILMELE ZILEI

SIBIU

• Pacea: „TENTAZIONE”. Program: 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18 și 20.

• Arta: „UN PISTOLAR RENUMIT”. Program: 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30 și 19,30.

• Tineretului: „LICEENII ROCK'N ROLL”. Program: 11; 13; 15; 17 și 19.

MEDIAȘ

• Progresul: „FARA MILA”. Program: 11; 13; 15; 17; 19.

• Central: „CINCI PENTRU INFERN”. Program: 11; 14; 16 și 18.

CISNĂDIE

• „GUCERITORUL” ATLAN-TIDEI”. Program: 11; 17 și 19,30.

PROGRAMUL TV

MIERCURI, 25 SEPT. 1991

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Super Channel 12,35 Desene animate. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Viața spirituală. 14,40 Agenda festivalului enescian. 15,10 Avanzieră. 15,20 Aventura cunoașterii. 15,50 Cursuri de limbi străine. 16,20 Stadion. 16,50 Tragerea Pronoexpres. 17,00

Știri. 17,05 Conviețuiri. 17,35 Televiziunea vă ascultă! 18,00 Forum. 18,35 Reflector. 19,00 Arte vizuale. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Film serial: „La Camorra” (4). 22,15 Mai aveți o întrebare? 23,00 Cronica Parlamentului • Actualități. 23,30 Festivalul Internațional „George Enescu”. 0,30 Recomandări din program.

DECESE

Sintem alături de tine, dragă Petrică, la marea durere pricinuită de decesul tatălui tău.

MITREA PETRU

Sincere condoleanțe.

Colegii — clasa a VI-a C, Școala Generală (Liceul Pedagogic) (4970)

MULTUMIRI

Munteanu Nicolae și Georgeta — nepoți, precum și Sucea Emil și Nina — strănepoți, mulțumesc din inimă celor care au fost alături de ei în clipele grele cînd am condus-o pe ultimul drum pe una dintre cele mai bune mături.

ANA MEHEDINTU

— 68 ani —

În mod deosebit mulțumim foștilor colegi de la Într. „Libertatea”, vecinilor din str. Faurului, care ne-au sprijinit în această tristă încercare.

Dumnezeu s-o odihnească în pace! (M.P.)

Măria Ta Domnule Public!

(urmăre din pag. I)

În Sibiu comunismul a distrus două teatre, dar nu a reușit să-l închidă.

Cu concursul noilor conducători, „Minunea” s-a întimplat.

Dragi prieteni, cum mai puteți răbda acest lucru?

Avem premise extraordinare la Sibiu: 4 premiere date, unul din marii regizori la conducerea teatrului, program concret pe termen lung, legături puternice cu Danemarca, Germania, Suedia și Japonia, festival internațional Shakespeare, festival internațional de poezie — dar n-avem prezent. Cîtă vreme valoarea și oamenii de excepție nu vor fi prețuiți, nu va exista libertate, ci formă mascată de dictatură.

Dragi studenți, dargi oameni de cultură, ce așteptați? Ca

peste cîva timp și alte instituții de cultură să se închidă?

Mă adresez partidelor politice, care încearcă să-și facă un program coerent pentru viitoarea campanie electorală! Cum priviți acest asasinat? Ce atitudine luați?

Cu amarul lacrimii strivite de porți închise, îi blestem pe toți cei ce premeditat sau nu, distrug lăcașul făptuitor de vise, să aibă sufletul pururi sec, casa bîntuită de neprieteni și sîmînța pe veci steapă. Bunul Dumnezeu să le răsplătească pe măsura veninului și al răului ce-l varsă pentru a-și păstra un scaun cald și un ciolan.

Fie ca obida ce astăzi ne pune sufletul în gît, să fie pentru Tine, Domnule Public, semnul disperat al dragostei noastre. Cînd ne e dor să ne reîntîlmim și să poți din nou să fii mindru de noi.

Al Tău pe Veci,

MAGISTER — „Drum bun și viață lungă”!

Într-adevăr, cuvîntul de bună întîmpinare trebuie să vină din toată inima fiind vorba de un periodic dedicat exclusiv spiritului și pedagogiei. Din acest punct de vedere el are prin program un iz odihnitor. Titlurile punctează de fapt această intenție, raportînd învățămîntul la alte domenii ale societății: „Școala și biserica”, „Dascălul — modelator al personalității”, „Aplicabilitatea informației în predarea matematicii în clasele I-IV”.

Tratarea „Problemelor actuale ale predării istoriei” sugerează efortul de recuperare a adevăratei istorii și dificultățile legate de predarea în școli a acestei materii.

Prin „Săliște — 375 de ani de învățămînt în limba română”, „Mircea Eliade sau adîncurile rădăcinii românești” și „Eternitatea lui Brîncuși” este vizat universalul la care au ajuns personalități plecate de la naționalul românesc.

Astfel că, primul număr din MAGISTER obține măsura și balansul adecvat între informație pentru personalul didactic și elevi, cultură, probleme locale și naționale. Ceea ce, împreună cu numele celor care alcătuiesc colectivul redacțional (și și-au asumat această responsabilitate), îl recomandă de la sine.

Lucian FILIP

O INVITAȚIE PENTRU „CĂȘTILE ALBASTRE”. New York — Președintele Iugoslaviei, Stipe Mesici, a sosit ieri la sediul O.N.U., pentru a solicita trimiterea unei forțe pacificatoare, lucru pe care l-a cerut și Uniunea Vest-Europeană, din care fac parte 9 din cele 12 state membre ale Comunității Europene. Lordul Carrington a stabilit pentru mine, o nouă conferință de pace la care să participe părțile implicate din Iugoslavia. După instituirea armistițiului, Radio-Zagreb a anunțat unele încălcări ale acestuia. Croația prezintă un peisaj trist. Dărimături caracteristice războiului, drumuri presărate cu gropile lăsate de bombardamente. Dar cel mai lovit este portul Vukovar, pe care un luptător croat l-a caracterizat drept Stalingradul croat. Săptămîna trecută, 20 de mii de soldați din armata federală, au intrat în Republica Bosnia-Herțegovina, fără nici un preaviz dat guver-

nului de aici, în timp ce se îndreptau către coastele Dalmației în scopul deblocării cazărilor incercuite de croați. Patru provincii sîrbești din Bosnia-Herțegovina au mobilizat 17 000 de rezerviști, provincii de care guvernul din această republică se teme să nu fie absorbite de Marea Serbie, în curs de formare. Bosnia-Herțegovina are o poziție destul de periculoasă: la est are pe Serbia și aliații ei, Muntenegru. Populația ei este formată din 43 la sută musulmani, 32 la sută sîrbi, 18 la sută croați. Președintele musulman Alija Izetbegovici, consideră mobilizarea rezerviștilor ilegală. El s-a deplasat simbatic la Belgrad, pentru a primi explicații de la ministrul apărării, dar acesta nu l-a primit.

FLASH

• O nouă descoperire asupra „cînstei” lui Saddam au făcut-o experții O.N.U. în urma unei descinderi neașteptate la o unitate secretă din centrul Bagdadului. Documentele descoperite, atestă programul nuclear al Irakului, care continuă să fabrice arme de nimicire în masă. Experții O.N.U. au fost opriți de autoritățile irakiene să ridice documentele demascatoare, sub pretextul că au refuzat să semneze de primirea lor. De la tribuna O.N.U., președintele Bush a cerut luni, menținerea sancțiunilor economice anti-irakiene și a spus: „Nu vom face nici un compromis cu Irakul”.

• Starea sănătății lui Papandreu, este în continuă ameliorare. Liderul PASOK, Andreas Papandreu (72 ani), a fost internat vinerea trecută în clinica de cardiologie din Atena.

• Trupele turcești ce asigurau protecția kurzilor din Irak, vor fi retrase la baza de la Ingirlik, a anunțat ministrul de externe turc.

• Markurs Wolf (68 ani) — fostul șef al serviciilor secrete est-germane, anchetat în prezent de poliția austriacă, este posibil ca să se întoarcă în această săptămîină în Germania, pentru a se preda justiției, afirmă surse germane (vezi, „21 Radical” din 18.09.91).

• O enclavă comunistă în U.R.S.S. — După recenta secesiune a Armeniei (23.09.91), trei republici au mai rămas în U.R.S.S., care nu și-au cerut independența: Rusia, Kazahstanul și Turkmenia. Aceasta însă nu le-a împiedicat să renunțe la comunism. În schimb, în Tadjikistan, parlamentul dominat de comunisti, a demis pe președintele Aslonov care duminică anunțase desființarea Partidului Comunist. În locul lui a fost ales, fostul lider comunist Rahman Nadev. Procurorul general din Dușanbe a amenințat că Aslonov va fi judecat la fel ca și primarul capitalei, care a permis demontarea statuii lui Lenin. Parlamentul a decretat stare excepțională și a pus pază militară la toate statuile lui Lenin, rămase pe soclu.

Rubrică de Emil PORIME

Redactor șef: TRAIAN SUCIU